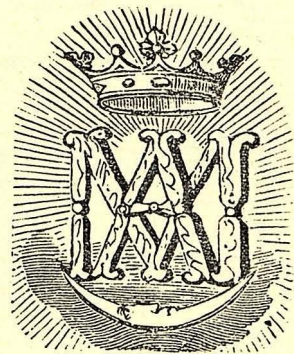
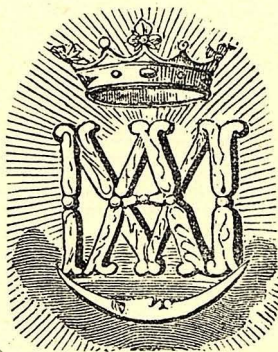

GOIGS A LLAOR DE NOSTRA DONA SANTA MARIA DE L'OLIVAR DE S'ESGLEIETA (MALLORCA)

De l'Olivar, Verge pura,
que aquest altar presidiu,
*els nostres cors vers l'altura
com a mare conduïu.*

Vostres fills, Santa Matrona,
vos demanam, per favor,
que deu oli a la tafona
i al qui ha pecat el perdó,
que tant en Vós afretura
el seu clamor acolliu
*i els nostres cors vers l'altura
com a mare conduïu.*

Lletra: Jaume Calafat i Mas i Guillem Colom i Ferrà.

Donau esplets a la serra,
guardau de fred l'ametller,
enviaiu aigua a la terra
i ompliu de blat el graner,
servau els camps de malura
a l'hivern com a l'estiu,
*i els nostres cors vers l'altura
com a mare conduïu.*

De la serra a la planura
beneïu els sementers,
guarniu els horts de verdura
i de fruita els tarongers,
allunyau la plaga impura
del secà com del reguiu,
*i els nostres cors vers l'altura
com a mare conduïu.*

Dibuix: Manuel Genovart i Boixet.

V./ Pregau per nosaltres, Santa
Maria de l'Olivar.

R/. Perquè siguem dignes de les
promeses de Jesucrist.

PREGUEM

Déu i Pare nostre, us demanam que per intercessió de la Verge Maria, honorada com a Senyora i Mare de S'Esgleieta, ens ajudeu sempre a viure segons el Sant Evangeli. Per Jesucrist Senyor nostre, que viu i regna amb Vós en unió de l'Esperit Sant, pels segles dels segles. R/. Amén.

I en tocar la campaneta
la queda amb son toc de pau,
feis que es dormi S'Esgleieta
sota el vostre mantell blau.
Dels malalts siau la cura,
els seus dolors condormiu
*i els nostres cors vers l'altura
com a mare conduïu.*

De l'Olivar, Verge pura,
que aquest altar presidiu,
*els nostres cors vers l'altura
com a mare conduïu.*

Música: Jaume Calafat i Busquets.

De l'O-li-var, Ver-ge Pu-ra, que a-quest al-tar pre-si-
 diu, els nos-tres cors vers l'al-tu-ra com a
 ma-re con-duiu, els nos-tres cors vers l'al-tu-ra
 com a ma-re con-duiu.

NOTA HISTÒRICA

A la vora de la carretera que va des de Ciutat a Valldemossa, en el quilòmetre 10'50, s'hi troba el llogaret de S'Esgleieta. L'origen de la seva església es remunta a l'època en què, després de la conquesta del rei En Jaume I, es construïren temples i capelles per la nostra geografia illenca. Malgrat les reformes i ampliacions subsisteix avui, i és casal i trono de Santa Maria de l'Olivar.

Vers l'any 1530 una comunitat de monges Clarisses, procedent del Puig de Santa Magdalena d'Inca, s'establí a l'entorn de la capella i adoptà el nom de l'Olivar. Construïren un modest monestir, ampliaren l'església i continuaren el culte a la Mare de Déu. Però l'estada de les religioses a S'Esgleieta no va ser molt llarga, ja que el 1549 es traslladaren a Ciutat, on edificaren un nou monestir i conservaren el nom de monges de l'Olivar. L'esmentada comunitat subsistí fins a l'exclaustració del segle XIX, i en el lloc on hi havia el seu monestir actualment s'hi troba el Mercat de l'Olivar.

La Verge Titular, Santa Maria de l'Olivar, romangué dins l'humil temple de S'Esgleieta, venerada per tots els veïns. Atengueren del seu culte feels i zelosos capellans fins a l'any 1913, en què el Bisbe Pere-Joan Campins l'erigí en Vicaria «in capite», filial de la Parròquia d'Esporles. És un cas singular el seu terme jurisdiccional, que forma part dels termes d'Esporles, Valldemossa, Bunyola i Ciutat.

La taula que presideix l'altar major és del segle XIV, i és atribuïda a Joan Daurer per la similitud que guarda amb la de Santa Maria la Major d'Inca. La figura de la Mare de Déu apareix dreta sobre un fons grisenc, vesteix túnica vermella amb delicats dibuixos daurats i porta una ampla sobrevesta de color blau, que sembla una casulla coberta d'estrelles. No porta res damunt el cap, del que baixa una bella cabellera; cenyeix sobre el front una daurada i rica diadema, envoltada per una aurèola resplendent amb dotze estrelles. Amb la mà dreta porta un ram d'olivera, i amb l'esquerra duu el Nin Jesús, el qual té una cadernera.

La devoció i popularitat de Santa Maria de l'Olivar s'ha mantingut fins als nostres dies, i des d'antic se celebren els cultes anuals. La solemne festa votiva té lloc al principi de la tardor. El tercer dissabte i diumenge d'octubre, quan són tastades i salades les primeres olives, es reparteixen brots d'olivera, a més de la simpàtica ofrena dels fruits de tota la comarca enmig de la música de les xeremies.

L'antiga Vicaria va ser elevada a Parròquia l'any 1974, a petició del darrer Vicari i Rector actual que subscriu, aconseguint des del principi de la seva gestió ministerial, el 1973, un propòsit: que S'Esgleieta fos un viu i autèntic santuari maria.

Joan Bta. Bisellach i Llompart, Rector.